

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418205327
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1418205327.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej, v právnej veci navrhovateľa: E. Y., L. K.Ň. XX.X.XXXX, J.: J., E. Č.. X, štátny občan SR, zastúpený Mgr. Miroslavou Antlovou, advokátkou, so sídlom: Ílová 11, Bratislava, proti manželke: B. Y., L. K. X.X.XXXX, J.: J., E. Č.. X, štátny občan SR, zastúpená JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom: Štefánikova 14, Bratislava, o rozvod manželstva, o odvolaní manželky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 9Pc/22/2018 - 58 zo dňa 8.1.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 9Pc/22/2018 - 58 zo dňa 8.1.2020 potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom č. k. 9Pc/22/2018 - 58 zo dňa 8.1.2020 rozviedol manželstvo účastníkov a žiadnemu z nich nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci sú manželia, z ich manželstva sa narodili dve, toho času už plnoleté deti. Manželstvo účastníkov si v súčasnosti neplní svoje funkcie, je trvalo a vážne rozvrátené. Manželia spolu dlhú dobu nežijú, nevedú spoločnú domácnosť, 10 rokov spolu nežijú intímne, 4 roky spolu nekomunikujú, viac ako 1 rok nežijú v spoločnej domácnosti, z ktorej sa navrhovateľ odsťahoval. Pre jednoznačný postoj a nezájem navrhovateľa neprichádza do úvahy obnovenie ich manželského spolužitia. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie manželstvo účastníkov podľa § 23 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine rozviedol. Príčinu rozvratu manželstva súd prvej inštancie videl v rozdielnych povahách, názoroch účastníkov, v ich rozdielnych predstavách o manželskom spolužití, nedostatku lásky, ako aj v nevere navrhovateľa.

3. Proti rozsudku podala manželka odvolanie. Súdu prvej inštancie vytyka nesprávne a neúplne zistenie skutočného stavu veci, na základe ktorého mal potom nesprávne dospieť k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Manželka argumentovala, že s manželom spolu nežijú od októbra 2018. S ohľadom na skutočnosť, že ich manželstvo trvá viac ako 43 rokov, nemožno konštatovať, že spolu nežijú dlhú dobu. Pokiaľ ide o intímne spolužitie, spoločnú spálňu zrušili po vzájomnej dohode nakoľko manžel mal problémy s dýchaním, čo ju pri zaspávaní rušilo. Odvtedy, čo začal mať manžel zdravotné problémy a začal brať množstvo liekov nebol schopný udržiavať intímny styk. Uvedené však manželka nepovažuje za dôvod na rozvod dlhoročného manželstva. Rovnako za dôvod na rozvod manželstva nepovažuje občasné hádky, kedy si vymenili názory a niekedy

aj pár nadávok, nakoľko hádky sú prirodzenou súčasťou ľudských vzťahov. Nie je preto pravda, že by bolo ich manželstvo trvalo rozvrátené. Manželka popiera tvrdenie, že s manželom 4 roky nekomunikujú. S manželom do jeho odchodu, až na pár bežných nedorozumení, bezproblémovo komunikovali, viedli spoločnú domácnosť, pomáhali s vnúčatami a organizovali rodinné stretnutia. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že manžel ešte v apríli 2018 počas jej liečebného pobytu prerobil na dvore garáž, v ktorej oslávili jej 60. narodeniny v kruhu rodiny a priateľov. V máji 2018 na jej 60. narodeniny jej dokonca kúpil zlatý prsteň a vyznal lásku pred zrakmi celej rodiny, o čom má aj videozáznam. Až v októbri 2018, asi mesiac po tom, čo sa dozvedela, že má známosť, sa postupne odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Napriek tomu si však manželka nemyslí, že je to dôvod na to, aby sa rozviedli. Situáciu vníma ako opätovnú dočasnú záležitosť, ktorú už raz prekonali a dokázali na to zabudnúť. Manželka verí, že spoločné roky znamenali rovnako veľa pre oboch manželov, a že spolu strávia aj spoločný dôchodok, obdobie, keď už nemajú maloleté deti a môžu cestovať, spoznávať svet, či len tak oddychovať a venovať sa vnúčatám. Verí, že manžel to tak bude vnímať tiež, avšak potrebuje trochu času. Manželka uviedla, že manžel ju od podania návrhu na rozvod manželstva niekoľkokrát oslovil s tým, že uvažuje, že sa vráti. Vzhľadom na uvedené je manželka toho názoru, že manželstvo aj napriek aktuálnej kríze nie je tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, aby nemohlo plniť svoj účel, a teda nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby bolo ich manželstvo rozvedené. Manželská kríza trvá len od septembra 2018, a preto nie je naplnená podmienka trvalosti. Ak by sa rozvádzali všetky dlhoročné manželstvá, ktoré sú v kríze pár mesiacov, rozvodov by bolo oveľa viac. S manželom sú spolu viac ako 43 rokov, a preto niekoľkomesačnú krízu nepovažuje za trvalý rozvrat manželstva. Manželka nesúhlasí s tvrdením manžela, že nemajú spoločné záujmy, názory a kompatibilné povahy. V prípade, že by to tak bolo, manželstvo by už dlho neexistovalo. Manželka s rozvodom manželstva nesúhlasí a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok súdu prvej inštancie z uvedených dôvodov zmenil a návrh na rozvod manželstva zamietol.

4. Navrhovateľ k odvolaniu manželky uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súhlasí so skutočnosťou, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne narušené a trvalo rozvrátené. Navrhovateľ nesúhlasí s tvrdením manželky, že takmer dvojročné obdobie, ktoré spolu s manželom nežijú v spoločnej domácnosti, nie je možné považovať s poukazom na ich 43 ročné trvanie manželstva, za dlhú dobu a tvrdí, že ich spoločný manželský život zanikol už pred viac ako 10 rokmi. Ani zdravotné problémy nebránia manželom spolu intímne žiť. Skutočnosť, že manželka spolu intímne nežili takú dlhú dobu, je dôkazom aj ich vzájomného odcudzenia v citovej oblasti, preukazuje neexistenciu ich vzájomnej lásky, čo je podľa navrhovateľa alfou a omegou každého fungujúceho manželstva. Navrhovateľ zdôraznil, že manželka vo svojej výpovedi na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 8.1.2020 ani jedenkrát úprimne nepovedala, že manžela ľúbi. Manželku neľúbi, nechce s ňou žiť, stratil k nej akýkoľvek vzťah a nevidí žiadnu nádej, že by mohol s manželkou obnoviť manželské spolužitie. Nie je čo obnovovať, keďže ich manželstvo už dávno zaniklo. Poukázal na to, že má dvojročný fungujúci vzťah so svojou partnerkou, v ktorom našiel lásku, vzájomné porozumenie, rešpektovanie jeho osobnosti, milé slovo, pohladenie. Nejde o dočasnú záležitosť, ako sa to snaží tvrdiť manželka. Podané odvolanie navrhovateľ vníma, ako úmysel predĺžiť rozvodové konanie, a nie ako získanie času a priestoru, aby sa vyriešila manželská kríza, tak ako sa to snaží prezentovať manželka. S manželkou nechce žiť, už dlho k nej necíti žiadnu náklonnosť, a odvolávanie sa na 43 ročný spoločný život v tomto prípade nemá zmysel. Jeho vzťah s manželkou dávno zanikol, pro forma trvá len na papieri a tejto skutočnosti si je vedomá aj manželka, ktorá si to však nechce pripustiť, a priamo pri svojom výsluchu na uvedenom pojednávaní uviedla, že nechce mať status rozvedenej ženy. Manželka, ktorá chce získať späť svojho manžela sa nespráva voči nemu vulgárne, neosočuje ho, nevolá na neho políciu, nevyhadzuje ho z domu, fyzicky ho nenapáda, čo však bolo bežné v prípade manželky, a jednoznačne jej správanie voči manželovi nemožno označiť len za bežné hádky. Podľa navrhovateľa z vyjadrenia manželky na pojednávaní vyplynulo, že k nemu necíti lásku, ale zlosť, hnev, a nenávisť. Namietá, že ho nič a nikto neprinúti, aby s ňou žil. Je klamstvom, že by manžel oslovil, respektíve oslovoval manželku s tým, že sa uvažuje vrátiť. Práve manželka sa snažila viackrát kontaktovať jeho, na čo odpovedal, že s ňou už nechce žiť a komunikovať s ňou bude len vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Viackrát zo strany manželky padli vyhrážky, že bude robiť všetko preto, aby ich manželstvo súd nerozvedol, a keď rozvedie, skôr manžel „skape“, ako sa dočká, domôže vyporiadania ich spoločného majetku. Navrhovateľ trvá na rozvode ich manželstva.

5. Manželka v replike uviedla, že s tvrdeniami manžela nesúhlasí a trvá na odvolaní, a poukazuje na to, že manžel sa vo svojom vyjadrení snaží navodiť dojem, že manželstvo bolo dlhodobo rozvrátené. Tieto tvrdenia sú však v rozpore so skutočnosťou, čo potvrdzuje aj oslava jej 60. narodenín, ktorú jej

manžel zorganizoval. Podľa manželky je pravdou, že s manželom spolu nežijú od októbra 2018, avšak s ohľadom na skutočnosť, že manželstvo trvá viac ako 43 rokov, nemožno konštatovať, že spolu nežijú dlhú dobu. Od času, kedy navrhovateľ začal mať zdravotné problémy a začal brať množstvo liekov nebol schopný udržiavať s ňou intímny styk. Uvedené manželka nepovažuje, za dôvod na rozvod dlhoročného manželstva. Rovnako za dôvod na rozvod manželstva nepovažuje občasné hádky, kedy si vymenili názory a niekedy aj pár nadávok, nakoľko hádky sú prirodzenou súčasťou ľudských vzťahov. Nie je preto pravdou, že ich manželstvo je trvalo rozvrátené. S navrhovateľom do jeho odchodu, až na pár bežných nedorozumení, bezproblémovo komunikovali, viedli spoločnú domácnosť, pomáhali s vnúčatami a organizovali rodinné stretnutia. Až v októbri 2018, asi mesiac po tom, čo sa dozvedela, že má známosť, sa postupne odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Navrhovateľka uviedla, že je pravdou, že v tom čase občas reagovala emotívne, avšak celej situácií nerozumela a potrebovala sa s ňou vysporiadať. Z uvedeného dôvodu vyhľadala odbornú pomoc. Napriek tomu si manželka nemyslí, že je to dôvod na to, aby sa rozviedli. Manželstvo vždy vnímala ako záväzok na celý život, v dobrom aj v zlom. Vzhľadom na uvedené, ako aj na skutočnosť, že prekonali viaceré krízy vníma daný stav ako opätovnú dočasnú záležitosť. Podľa manželky ich manželstvo napriek aktuálnej kríze nie je tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, aby nemohlo plniť svoj účel, a teda nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby bolo rozvedené. Manželská kríza trvá len od septembra 2018, a preto nie je naplnená ani podmienka trvalosti. Ak by sa rozvádzať všetky dlhoročné manželstvá, ktoré sú v kríze pár mesiacov, rozvodov by bolo oveľa viac. S navrhovateľom sú spolu viac ako 43 rokov, a preto niekoľkomesačnú krízu nepovažuje za trvalý rozvrát nášho manželstva.

6. Navrhovateľ v duplike uviedol, že zo strany manželky ide o úmyselné predlžovanie konania o rozvod manželstva, v snahe čo možno najviac oddialiť rozvod a vzájomné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré bude nasledovať po zániku manželstva. Tvrdí, že jej na ňom nezáleží, neľúbi ho, vôbec nemá záujem o obnovenie manželského spolužitia, sleduje len jeden cieľ, a to nedotknuteľnosť spoločne nadobudnutých majetkov, ich zachovanie pre synov s rodinami, ktorí ich obývajú. Od samotného podania návrhu na rozvod manželstva uplynulo viac ako 1,5 roka, čo je značne neštandardné, keď ide o rozvod manželstva bez maloletých detí. Od samotného počiatku výslovne trvá na rozvode už dávno podľa navrhovateľa nefunkčného manželstva, nakoľko má viac ako 2 roky partnerský vzťah s inou ženou, t. j. v žiadnom prípade nie je z jeho strany akákoľvek nádej na obnovenie manželského spolužitia s manželkou. Ich manželstvo už dávno zaniklo, dlhodobo neplnilo a nebude plniť spoločenskú funkciu. V prípade ich manželstva ide o dlhodobý a trvalý rozvrát, keď sa už dávno citovo odcudzili. Neustále poukazovanie manželky na skutočnosť, že ide o 43-ročné manželstvo, nie je relevantným dôvodom pre prijatie záveru, že existuje nádej na obnovenie manželského spolužitia. Len preto, že manželstvo trvá viac ako 4 desaťročia, nemožno nasilu, proti vôli a presvedčeniu manžela, zamietnuť podaný návrh na rozvod manželstva. Navrhovateľ poukazuje nato, že vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že hlavné atribúty manželstva, ako sú spolu žiť, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, a vytvárať zdravé rodinné prostredie, v ich prípade už dávno absentujú. Manželstvo je už dávno mŕtve a nefunkčné, a keď manželka tvrdí opak, klame a úmyselne zavádza konajúci súd. Navrhovateľ nevidí žiadnu perspektívu na obnovenie manželského spolužitia s manželkou, má pokojný a naplnený život so svojou životnou partnerkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Vo svojom partnerskom vzťahu sa cíti byť milovaný a šťastný, a nemá v záujme na tom nič meniť. Manžel zdôraznil a opakovane zdôrazňuje, že manželku neľúbi, nechce s ňou žiť, stratil k nej akýkoľvek citový vzťah a nevidí žiadnu nádej, že by mohol s manželkou obnoviť ich manželské spolužitie. Zdôraznil, že zo strany manželky padli viackrát vyhrážky, že bude robiť všetko preto, aby ich manželstvo súd nerozviedol, a keď rozvedie, skôr manžel „skape“, ako sa dočká, domôže vyporiadania ich spoločného majetku. Skutočnosť, že manželke nejde o zachovanie manželstva, ale len o ich spoločný majetok, preukazuje aj jednostranná komunikácia zo strany manželky vo forme šiestich následných sms-iek, ktoré zaslala manželovi na jeho mobilný telefón dňa 17. 5. 2020. Ak by manželke išlo o obnovenie manželského spolužitia, tak by nenavrhol manželovi súhlas s rozvodom, ak „prepíše“ svoju tretinu majetku na synov alebo vnúčatá. Označená komunikácia je dôkazom o nezvratnom rozvrate manželstva aj zo strany manželky. Navrhovateľ uviedol, že na sms-ky zaslané manželkou nereagoval, nemal dôvod. Už s ňou nechce komunikovať, udržiavať akýkoľvek kontakt. Myslel si, že si manželka časom prizná realitu, rozvod prebehne korektne a na úrovni, no manželke ide len o majetkový prospech, o nič iné. Manželku aj synov informoval o svojich nárokoch titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, no z konania manželky je jasné, že nemá v záujme sa rozumne a spravodlivo dohodnúť, a svojimi podaniami úmyselne spôsobuje prieťahy

v konaní, a tak odďaľuje aj vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navrhovateľ trvá na rozvode manželstva a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Manželka v ďalšom podaní zotrvala na svojom odvolaní a namietla, že navrhovateľom predložená fotografia o ich komunikácii, nie je relevantným dôkazom, nakoľko z nej nie je možné zistiť odosielateľa. Navyše, podľa vyjadrenia manžela sa jedná o súkromnú komunikáciu, ktorá je vytrhnutá z kontextu, a ktorej predchádzalo konanie a správanie manžela. Podľa manželky je pravda, že s manželom spolu nežijú od októbra 2018, avšak s ohľadom na skutočnosť, že ich manželstvo trvá viac ako 43 rokov, nemožno konštatovať, že spolu nežijú dlhú dobu. Rovnako za dôvod na rozvod manželstva nepovažuje občasnú hádky, keď si vymenili názory a niekedy aj pár nadávok, nakoľko hádky sú prirodzenou súčasťou ľudských vzťahov. Nie je preto pravda, že by bolo manželstvo trvalo rozvrátené. S navrhovateľom do jeho odchodu, až na pár bežných nedorozumení, bezproblémovo komunikovali, viedli spoločnú domácnosť, pomáhali s vnúčatami a organizovali rodinné stretnutia. Manželka uviedla, že manželstvo vždy vnímala ako záväzok na celý život, v dobrom aj v zlom. Naďalej trvá na tom, že ich manželstvo napriek aktuálnej kríze nie je tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, aby nemohlo plniť svoj účel, a teda nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby ich manželstvo bolo rozvedené.

8. Odvolací súd, ktorý nebol viazaný rozsahom a ani dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - CMP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine sú si manželia v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

10. Podľa § 19 odsek 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

11. Podľa § 23 Zákona o rodine môže súd manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia (odsek 1). Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí (odsek 2). Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20170701>> (odsek 3)

12. Spoločenský účel manželstva v zmysle právnej úpravy vyjadrenej v Zákone o rodine spočíva vo vytváraní rodinného prostredia, kde manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujú si vzájomnú podporu a pomoc. Rozvod manželstva sa vo všeobecnosti považuje za nežiaduci jav, ktorý má byť iba výnimočným riešením bezvýhodiskovej situácie v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi nemožno prekonať inak. K rozvodu možno preto pristúpiť v spoločensky odôvodnených prípadoch (§ 22 Zákona o rodine). Zákon sa v prípade rozvodu neuspokojuje s akýmkoľvek rozvratom, ale vyžaduje jeho kvalifikovaný stupeň. To znamená, že rozvrat vzťahov medzi manželmi musí mať takú intenzitu, že je možné ho označiť za vážny, trvalý a taký, že manželstvo nemôže plniť svoj účel, pričom od manželov nemožno očakávať obnovenie spolužitia.

13. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia jednoznačne uviedol, že návrh navrhovateľa považoval za dôvodný, keď z výpovedi účastníkov konania vyplynulo, že obnovenie manželského spolužitia v súčasnej dobe nie je možné. Navrhovateľ nemá záujem na obnovení manželského spolužitia, v ktorej súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že manželstvo je dobrovoľným zväzkom muža a ženy (§ 1 Zákona o rodine), a preto nie je možné nútiť navrhovateľa zotrvať v manželskom zväzku, najmä za situácie, kedy sú jeho základné funkcie dlhodobo narušené, keď účastníci spolu nehospodária a žijú oddelene. K vydaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo po uplynutí 13 mesiacoch od podania návrhu na súd a na rozhodnutí navrhovateľa a závere súdu prvej inštancie o nefunkčnosti manželstva účastníkov sa nič nezmenilo, keď navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu manželky na svojom návrhu na rozvod manželstva zotrval a naopak opakovane poukazoval na rozpad manželstva. Z uvedeného potom nie je možné vyvodiť záver, že podanie návrhu na rozvod

manželstva je dôsledkom krátkodobého a prechodného narušenia partnerského vzťahu účastníkov. Nemožno prehliadnúť ani to, že k obnoveniu spolužitia účastníkov nedošlo ani počas odvolacieho konania, preto právny záver súdu prvej inštancie, že v danej veci nemožno očakávať, a to najmä pre odmietavý postoj navrhovateľa a s poukazom na dlhotrvajúce odlúčenie, je vecne správny, keď ani po podaní odvolania manželkou k zmene tohto stavu v manželstve účastníkov nedošlo. Výchovná funkcia manželstva bola už ukončená tým, že deti narodené z manželstva účastníkov sú plnoleté, a teda nie je potrebné prihliadať na záujem maloletých detí. Za takejto situácie je rozvod manželstva individuálnou otázkou rozvádzajúcich sa manželov a pokiaľ jeden z manželov zásadne odmieta obnovenie spolužitia, sú aj podľa názoru súdu prvej inštancie, aj napriek deklarovanej záujmu manželky o obnovenie, respektíve zachovanie manželského spolužitia s navrhovateľom, splnené zákonné podmienky pre zrušenie manželstva rozvodom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je rozvrat vzťahov medzi manželmi vzhľadom na jeho časovú intenzitu a trvalosť a vzájomný postoj manželov prezentovaný v odvolaní a vo vyjadreniach v odvolacom konaní nenapraviteľným stavom. Z uvedeného potom pre danú vec vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho odvolací súd postupom podľa § 387 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).